

לזכותו של שמואל ללקין, מזכ"ל התאחדות לספורט ייאמר, שהיה היחיד מכל באי ישיבת מרכז הפועל, שהירשה לעצמו לקום ולבקר את מחרלי הכינוס שעליו התריינו חבריו. חרה לו שאגודה מפוארת כמו הפועל העסיקה חברות קבולניות, שעשו את המלאכה תמורת סכומי עתק. אין לנו מספיק מארגנים טובים? אנחנו צריכים לשלם פי מאה תמורת עבודה שבה אנחנו מצטיינים? שאל המזכ"ל בכעס רב.

הגילוי המוזר שהוסיף המזכ"ל לביקורתו היה: אנשי הפועל, שבעבר כיהנו בתפקידים בכירים באירגון אירועי הפועל השונים ואשר מקורבים עדיין לצלחת, הם היו הבעלים של החברות הקבולניות שעשו הרבה הרבה רווחים מאגודתם שלהם!

מי יחתום על הצ'קים?

הצעקות שזיעועו את בניין מרכז הפועל בימי הכינוס הסתננו בימים אלה גם מחוץ לכותלי הבניין. שניים השתתפו בדרישה הקולני: מזכ"ל הפועל יצחק אופק וגובר הפועל שאול סבירי. הוויכוח סב סביב ההוצאות הנוספות, שהובאו לירידת הגיבורת כעובדה מוגמרת. כל נסיונותיו של הגובר סבירי לבלום את ההוצאות החורגות לא הצליחו, והוא סירב לחתום על ההוצאות העצומות שנוספו מדי יום.

קולו של סבירי הירדה בכל קומות הבניין: תלך אתה תחתום על ההלוואות! ואילו המזכ"ל אופק ענה לו בטון רומה: אתה תחתום כי אתה האחראי!

כדורגלן מלמיליאן חברה צמודה

מכנס: אני חושב

שאני יפה

ומוכן לדגמן!

כדורגלן מכנס הולך על פחות צניעות

לא רק אהודים יש לכדורגלן העונה עודד מכנס יש לו גם הרבה מעריצות. העובדה שעודד נמצא כבר הרבה שנים עם חברתו עינת אסק אינה מפריעה למעריצות להגיע למיגרש האימונים של מכבי נתניה כדי לחזות בכוכב מקרוב. חלקן אף משאירות על מכוניתו פתקים "לעודד החתיך", "לעודד היפה", "לעודד המקסים".

הנתנייתי בן ה-25 מגלה שגיל מעריצותיו נע בין 12 ל-20 בלבד. הוא יודע זאת בוודאות בעיקר מהמכתבים הרבים המגיעים לביתו.

על הצלחתו בקרב הנערות אומר מכנס: אין מה לעשות. אני מתייחס אליהן במלוא הרצינות, עונה לכל מכתב ושולח תמונה וחתימה אישית. כששואלים את מכנס אם אומנם הוא חושב עצמו לכחור יפה, הוא עונה בגלוי: כן, אני בהחלט חושב שאני יפה, ואם היו מציעים לי לדגמן הייתי עושה זאת ברצון והייתי מוצא זמן גם לזה.

גם בית"ר רוצה. אנשי משרדו של אופק התרגלו שאם משהו נכשל בכיכובו המזכ"ל זורק את הכישלון על עוזריו, ואם משהו מצליח הוא ממחר לכנס מסיבת עיתונאים ולהודיע: אנחנו הצלחנו. גם במופע הטלגים התנער המזכ"ל מכל אחריות, והטיל את האירגון על שיכמה של הטלוויזיה — לאחר מעשה. פתאום זה לא היה עניין שלו, אמרו השבוע בטלוויזיה.

בגין ההלוואות שנעשו במטבע-חוץ, בתוספת ריבית והצמדה, יבקש מרכז הפועל עזרה כספית ממוסדות הספורט השונים ומרשות הספורט, כדי לכסות את הגרעונות של הכינוס המפואר. השבוע החליטו במרכז בית"ר שאם יתברר אומנם שמוסדות הספורט יאשרו תקציב נוסף להפועל, ידרוש בית"ר תקציב בשיעור דומה לבי"ר ת'ריאדה. שאותה הם מתכננים בעתיד.

כדוריד

אין 20 דולר

שערוריה חדשה כאיגוד הכדוריד. למאמן ניבחרת הנשים כדוריד, אורי שטרן, היתה בעיה: הוא לא היה מסוגל לנפות את שחקנית הקבוצה ליאורה סנדלר, שהיא במיקרה אשתו של יהודה סנדלר, חבר בוועדה המיקצועית של איגוד הכדוריד ומי שהיה ראש המישלחת של הקבוצה במסעו זה. לפחות אחד המאמנים טען כי ליאורה לא היתה ראויה להיכלל בסגל שיצא השבוע למישחקים המוקדמים על אליפות העולם שנערכו באירופה. כמקומה נפתה אורית העליון, הנחשבת לשחקנית טובה הראויה בהחלט להשתתף בנסיעה. אורית, שחקנית הפועל ראשון-לציון, נסעה

טורחים על המיבצע. הגורם הדומיננטי לא היה דווקא כסף, אלא יוקרת העיתון, היוצר אירוע ומיסגרת מתאימה להכתרת כדורגלן העונה. אבל אנו שמחים שכתוצאה ממיבצע כזה גם לא מפסידים כסף.

כולם נגד יהוד

מה חושבים כיהוד על הישגותם בליגה הלאומית, אחרי שגם קבוצה כמו כפר-סבא, האלופה של אשתקד, נפלה לליגה הנמוכה? "הרבה אנשים בהתאחדות לכדורגל היו מחליפים

כדורגלן בר מאוכזב

אותנו עם קבוצת כפר-סבא. אנחנו לא קבוצה המביאה להם כסף, ויש עלינו סטיגמה של קבוצת אנטי-כדורגל וסיפורי תיקו. כשעפנו השנה מהגביע, שמחו מאוד בהתאחדות לכדורגל, המרויחה 20% מההכנסות הכלליות שיש ממישחקי הגביע. אולי לא אומרים לנו את זה בקול רם, אבל אנחנו יודעים שזה הלך-הרוח ברחוב הספורטיבי. אנחנו הקבוצה הכי מושמצת בליגה לכדורגל.

כך אמר עוורדיהו עזריאל רגב, חבר הנהלת הפועל יהוד.

האכזבה הגדולה

שחקני ניבחרת ישראל, שעמדו על המיגרש ברמת-יגן יחד עם כוכבי ליברפול, נדהמו. שחקן מכבי נתניה חיים בר, שעמד בניגוד, הוכה בהלם. עד לשנייה האחרונה היו כולם משוכנעים שהיים בר יוכתר ככדורגלן השנה. עודד מכנס, חברו לקבוצה, אמנם זכה בכותרות שמנות במשך כל העונה, אך בעונה הקודמת הוענק לו כבר תואר דומה. גם מכנס התכוון נפשית לקראת הכתרתו של בר. שניות ספורות לפני הופעת המטוס, שגרר אחריו את שמו של הוכה בתואר, ניגש מכנס לבר, לחץ את ידו וכיף אותו. תפקיד חשוב. חיים בר היה בין ארבעת המועמדים לזכייה. במשך כל העונה הפגין יכולת מישחק מעולה, שיחק את כל 30 מחזורי המישחקים ונחשב כמשך כל השנה למעוץ ההגנה של מכבי נתניה, שזכתה השנה להיות אלופת הליגה. בר, שתפקידו על המיגרש הוא מגן, לא הצליח להבקיע הרבה שערים, ולכן גם לא עלה לכותרות כמו עודד מכנס, למשל. אך את העבודה החשובה והחיונית של הקבוצה הוא עשה כנאמנות ראויה לשבח. כולם נתניה יודעים שלחיים בר יש חלק גדול כמעמד שאילו הגיעה השנה קבוצתו.

כל זה בולט יותר על רקע המחזוריים האחרונים, שבהם עודד מכנס לא הבקיע ולא התבלט, ואילו חיים בר התעלה מעל ומעבר למצופה ממנו. גם במישחק מול ליברפול לא נתן השחקן הנתנייתי לאכזבה להשפיע על מישחקו. בר היה אחד הגורמים הישירים בניצחון הגדול של ניבחרת ישראל מול התותח האנגלי המפואר.

בכל מקום אחר בעולם דורשת הקבוצה האנגלית המפוארת ליברפול — וגם מקבלת — בין 100 ל-125 אלף לירות סטרלינג עבור מישחק ראווה כמו זה שהפגינה בארץ בשבוע שחלף. המארגנים הישראליים, שטרחו להביא את הכוכבים, גילו השבוע להעולם הזה ששחקני ליברפול ייתרו על המענק המיוחד והסתפקו בכנוס הרגיל שהם מקבלים. הסיבה לנדיבות: הקשרים האישיים ההרוקים והמושכים של הנהלת הקבוצה האנגלית עם אישים בארץ. המארגנים לא רצו לנקוב בסכום ששילמו לקבוצה האנגלית, אך טענו שמה שהם שילמו היה כ-50% כילבר מסכום המקובל על הקבוצה. נציג העיתון שעמד מאחורי אירוח האנגלים גילה: גם אילו ידענו מראש שנפסיד כסף, היינו

כדורגל

ההנחה של ליברפול

הרומן הקבוצתי של

אורי מלמיליאן

בתשומת ליבו המלאה של חביב. אך כמהלך השיחה התעוררו אצלו ספקות בקשר לזהות המטלפן. בכירור קצר העלה שהמטלפן, עדי ראובן, שהיה אמנם בעבר במשך שש שנים בכלא, אך כיום הוא חופשי. הוא החליט לנצל את "מעמדו" מתוך אמונה שרק כך יוכל להגיע לכתב.

גם התנהגותו של הכדורגלן אבי כהן מבית"ר ירושלים התגלתה כאמצעות קו פתוח. איש לא הבין מדוע התחיל פתאום השחקן הבית"רי להעז ולהעביר ביקורת גלויה על מאמנו, דבר שאותו לא היה מעלה ברעתו קודם לכן. שכן של השחקן צילצל לקו פתוח וגילה לכל עם ישראל שאחותו של אבי כהן הפכה חברתו הצמודה של כוכב הקבוצה, אורי מלמיליאן, ו"היחוס" זה העלה את ביטחונו של כהן.

הסיפורים, ואת הפיקנטסיים ביותר הוא אף מכנס לעיתונו. "מצלצים אלי מכל המיגורים", סיפר הכתב הוותיק להעולם הזה, "מכל הקבוצות ומכל הליגות, מבני-אדם אינטליגנטיים ועד למופרעים מוחלטים".

כראי להיות אסיר. אינפורמציה חיונית רכה נאספה בדרך זו. השיחות היו לעיתים קרובות אנונימיות, אך מי שמביא גילוי חשוב ומסכים לחשוף את זהותו וזכה בסיפור מעל דפי עיתון-הספורט, בתוספת שמו המלא.

הסיפור שנחרת היטב בזיכרונו של חביב, היה דווקא של אסיר-אוהד, שלא הצליח להשיג את הרדיו בזמן שידור התוכנית, מפני שקו הטלפון היה תפוס כל הזמן. האסיר צילצל למערכת היומון שבו עובד חביב, ואחרי שהציג עצמו וזכה